

прѣобрацатъ въ гнойници. Изривание-то на сипаница-та и трѣска-та трайтъ въобщѣ три дни. На шестиа-тъ день начинава трѣска-та на гноясване-то. Кожа-та въ това време се подува доволно — а най паче лице-то. Въ десетиа-тъ день подутие-то намалява, гнойниците хвацатъ да се пукатъ и да сххнѣтъ. Въ сѣщо-то време се явява единъ потъ изобиленъ и твърдѣ миризливъ. Осемъ дена по послѣ кури-тѣ испадватъ. Най голѣма-та опасностъ се нахожда отъ деветиа-тъ до 12-иа-тъ день — когато гнойници-тѣ начинаютъ и трѣска-та изново се появява. Този е естествениа-тъ ходъ на едра-та сипаница; въ противенъ случай може да се появѣтъ или тифически признаци, или нѣкое кръвотечение, или пакъ може да се дрѣшне сипаница-та къмъ нѣкое орудие на вхтрѣ.

Въ кратце главни-тѣ знакове на едра-та сипаница сж:

1-о Подигание или бѣловчѣ и языкъ натоваренъ съ една бѣлизнава мржотиа;

2-о Чувствителностъ подъ лѣжичка-та;

3-о Запоръ;

4-о Кръстоболие.

Едра-та сипаница е прилѣпчева и епидемическа. Прилѣпчивостъ-та става най паче въ време на гноясване-то и на прѣгоряване-то. Присаждане-то става чрѣзъ жидкостъ-та що се нахожда въ гнойници-тѣ. Епидемиа-та се случва повѣче чрѣзъ лѣто-то.

Лѣчение. — Отъ откритие-то на Яннера,